

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010338
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2217010338.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného: B. L., nar. X.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, o odvolaní zákonnej zástupkyne oprávnenej B. G. proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 2.9.2020, č.k. 4T/83/2017-369, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.6.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie zákonnej zástupkyne C. L. B. G. zamietá ako podané neoprávnenou osobou.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 2.9.2020, č.k. 4T/83/2017-369 bol obžalovaný B. L. uznaný za vinného, že

1) v období od 15. augusta 2011 až doposiaľ si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého pobytu a nikde inde, kde sa zdržiaval voči svojej maloletej dcére C.D., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou 90,- Eur vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky B. G., trvale bytom V. F., J. XXXX/XX, hoci mu vyživovacia povinnosť vplyva zo Zákona o rodine a jej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 22.04.2010 pod sp. zn. 10P/27/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.6.2010, čím mu za celé obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 6.220,- Eur,

2) v období od 15. marca 2010 do 30.6.2018 si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého pobytu a ani nikde inde, kde sa zdržiaval voči svojej dcére M. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. F., Q. M. C. XXXX/XX mesačne sumou 108,- Eur vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky K. T., trvale bytom V. F., Q. M. C. XXXX/XX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva zo Zákona o rodine a jej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 9.1.2009 pod sp. zn. 4P/36/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.2.2009, čím mu za celé obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 6.559,- Eur,

teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba na 40 (štyridsať) mesiacov. Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému súd ukladá povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť zameškané výživné.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie B. G., zákonný zástupca maloletej C. L., v ktorom uviedla:

3. Nesúhlasíme z rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede a to vo výroku o náhrade škody a preto podávame toto odvolanie s nasledujúcim odôvodnením: Podľa nášho názoru Okresný súd Dunajská Streda pochybil pri výpočte dlhu na výživnom voči maloletej C. L. a podľa môjho názoru je suma 6220

Eur nereálna a nezodpovedá dlžnému obdobiu, pretože súd vo svojom rozsudku uvádza že v období od 15. augusta 2011 až doposiaľ, t.j. do vydania rozsudku, si riadne nesplnil svoju výživovú povinnosť a čím mu za toto obdobie vznikol dlh na výživnom v sume 6220 Eur. Keď počítam od 15. augusta 2011 dodnes t.j. do vydania rozsudku a teda do 02.september 2020, tak zaostával na výživnom za rok 2011 5 mesiacov x 90 Eur = 450 Eur, za roky 2012 - 2019 = 96 mesiacov x 90 Eur = 8640 EUR a za rok 2020 až do vydania rozsudku, teda do 02.09.2020 x 8 mesiacov x 90 Eur = 720 Eur. To znamená, že za obdobie od 15. augusta 2011 do 15. augusta 2020 mal obžalovaný B. L. uhradiť dlh na výživnom v celkovej sume 9810 Eur. Z hore uvedených dôvodov žiadam aby Krajský súd v Trnave rozhodol, že rozsudok prvostupňového súdu nepotvrdí v časti výroku o náhrade škody a rozhodne, že obžalovaný B. L. je povinný svoj dlh na výživnom za celé obdobie uhradiť v celkovej výške 9810 EUR.

4. Obžalovaný odvolanie nepodal a prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku.

6. Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 307 ods. 1 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku,

b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

o Podľa § 307 ods. 2 Trestného poriadku osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Podľa § 308 ods. 1 Trestného poriadku v neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

7. Obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, ktorého sa v bode 1 dopustil voči svojej maloletej dcére C. L.. Prvostupňový súd do výrokov napadnutého rozsudku správne nepojal výrok o náhrade škody. V trestnom konaní o trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona nezaplatené výživné nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale nesplnením povinnosti vyplývajúcej zo zákona o rodine, ktorej zavinené porušenie je samo osebe trestným činom. Z toho vyplýva, že osoba, vo vzťahu, ku ktorej bolo treba výživné plniť, nemá v trestnom konaní postavenie poškodeného v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku (R 55/1993).

8. Zákonná zástupkyňa vyššie menovanej maloletej osoby, voči ktorej bol spáchaný trestný čin zanedbania povinnej výživy, preto nie je zákonnou zástupkyňou poškodenej osoby, ktorá by si mohla v trestnom konaní uplatňovať nárok na náhradu škody. Vo vzťahu k možnostiam odvolania teda zákonný zástupca maloletej osoby, voči ktorej bol spáchaný trestný čin zanedbania povinnej výživy, nie je osobou oprávnenou podať odvolanie v neprospech obžalovaného, proti výroku o náhrade škody, a to ani z dôvodu, že takýto výrok o náhrade škody, ktorého sa odvolateľ domáha, nebol urobený. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zamietol toto odvolanie ako podané neoprávnenou osobou, bez jeho meritórneho preskúmania.

9. Nad rámec hlavného dôvodu napadnutého rozhodnutia, odvolací súd uvádza, že opravný prostriedok bol podaný po uplynutí zákonnej lehoty. Podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie sa podáva na súde, proti, ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

10. Zákonná zástupkyňa maloletej osoby bola prítomná pri vyhlásení prvostupňového rozsudku dňa 2. 9. 2020. Odvolanie proti tomuto rozsudku podala dňa 28. 9. 2020, kedy bolo jej odvolanie dané na poštovú prepravu. V deň podania odvolania už teda uplynula zákonná 15 dňová lehota, ktorú Trestný poriadok ustanovuje pre podanie tohto opravného prostriedku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.